

عنوان مقاله:

عنابر قدرت ساز نزد بنی هاشم و بنی امیه؛ تحلیلی انسان شناختی با تکیه بر گزاره‌های تاریخی و منابع دینی

محل انتشار:

فصلنامه مشکوه، دوره 42، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده‌گان:

سید روح الله طباطبائی ندوشن - دانش آموخته دکتری تخصصی علوم و معارف نهج البلاغه، دانشگاه مبید (نویسنده مسئول).

یحیی میرحسینی - دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث، دانشکده الهیات، دانشگاه مبید.

خلاصه مقاله:

از مطمئن ترین راه‌های مطالعه روابط قدرت در حجاز عصر نزول قرآن، بررسی گزاره‌های ناؤشته و غیر مضبوط سیاسی، از جمله عوامل موثر بر قدرت را در دل خود دارد. مقاله حاضر با نگاهی انسان شناختی، گزاره‌های تاریخی و روایی رفتار و گفتار تأثیرگذاران حوزه سیاست در دو دوره‌مان بنی هاشم و بنی امیه را بررسی کرده و با پهنه‌گیری از آیات و روایات، تحلیلی از عوامل تعیین کننده در مناسبات قدرت عصر یادشده ارائه کرده است. بررسی عوامل قدرت ساز در جامعه‌ای متعلق به قرن‌ها پیش، می‌تواند به آشکار شدن ابعاد بیشتری از مناسبات قدرت در فضای نزول و درک بهتر معارف قرآن بینجامد. از سوی دیگر، بررسی تفاوت میان گفتمان رسمی حاکم و گفتمان‌های غیررسمی، اما رایج میان مردم، می‌تواند زمینه تحلیل و تقدیر هر سیستم سیاسی ای، به ویژه حکومت‌های معاصر را فراهم آورد. براساس یافته‌های پژوهش حاضر که با روش توصیفی- تحلیلی و مبتنی بر منابع کتابخانه‌ای سامان یافته است، ثبوت، رفتارهای اقتدارگرایانه و جمیعت از مهم‌ترین عوامل قدرت ساز مورد توجه در گفتمان‌های سیاسی حجاز از عصر منتهی به روگار نزول قرآن تا سال ۱۳۲ هجری است. هر دو خاندان درباره جزئیات عوامل یادشده اختلاف نظر داشتند؛ اختلاف دیدگاهی که متأثر از نگاه متفاوت به مقوله هزینه قدرت و اثربری نگاه آنان به سیاست از رهیافت‌های متفاوت بود. توضیح مطلب اینکه برای بنی امیه، «قدرت» رهیافتی اساسی بود و این باعث می‌شد که آنان اخلاق و دین را افادی قدرت کنند؛ اما هاشمیان که به سیاست از دریچه رهیافت «آرمان» می‌نگریستند، حاضر نبودند قدرت را به هر قیمت ممکن به دست آورند.

کلمات کلیدی:

گفتمان سیاسی حجاز، فضای نزول قرآن، سیاست بنی هاشم، بنی امیه، عوامل قدرت ساز، عامل ثروت، عامل جمیعت

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:
<https://civilica.com/doc/1957718>
